

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: 12 χρόνια συνεχούς παρουσίας στο δικηγορικό συνδικαλισμό

[άρθρο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Η Εποχή» της 10.2.2002, με υπογραφή: «Π.Π.»] □ □

Οι εκλογές για την ανάδειξη των Διοικητικών Συμβουλίων των Δικηγορικών Συλλόγων διεξάγονται την τελευταία Κυριακή αυτού του Φλεβάρη (24 Φεβρουαρίου). Στο σύλλογο της Αθήνας η ψηφοφορία θα συνεχιστεί και τη Δευτέρα 25 Φλεβάρη. Ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας έχει περί τα 16.000 μέλη και οι εκλογές των δικηγόρων παραδοσιακά θεωρούνται ως αρχαιρεσίες με ευρύτερη πολιτική σημασία.

Στις εκλογές του Συλλόγου της Αθήνας λαμβάνουν μέρος δώδεκα (12) συνδυασμοί υποψηφίων συμβούλων, ενώ δεκατρείς (13) υποψήφιοι διεκδικούν τη θέση του Προέδρου του Δ.Σ.Α. Εάν κάποιος βιαστεί να πανηγυρίσει μια θεαματική επιστροφή στο συνδικαλισμό και την πολιτική, θα του λέγαμε να είναι λίγο επιφυλακτικός/η.

Σε ένα κλάδο χωρίς ουσιαστικές μαζικές διαδικασίες και με ελάχιστους δημόσιους χώρους διαλόγου, η προοπτική της ατομικής ανάδειξης, η χρησιμοποίηση του συνδικαλισμού ως εφελθίου για μια πολιτική ή συνδικαλιστική «καριέρα» υποκαθιστά την πολιτική και τον προγραμματικό συνδικαλισμό. Η προκλητική σπατάλη εκατομμυρίων από τους υποψήφιους συμβούλους, η ξαφνική εμφάνιση ανθρώπων απόντων από κάθε είδους κοινωνική δράση, το παιχνίδι των δημοσίων σχέσεων και των προνομιακών σχέσεων με ορισμένα ΜΜΕ δημιουργούν ένα πλαίσιο εντός του οποίου κάθε αριστερός προγραμματικός λόγος ασφυκτιά.

Οι κυρίαρχοι τα τελευταία χρόνια συνδυασμοί «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ» και «ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ (ΕΝΕΡΓΩΝ) ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ», που εκφράζουν τις επιλογές των ΝΔ, ΠΑΣΟΚ στο Σύλλογο, αλλά και η «ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ» του προέδρου του Δ.Σ.Α. Ρουπακιώτη δεν αποτελούν συνδικαλιστικές παρατάξεις με την έννοια των κυττάρων συλλογικής λειτουργίας και παραγωγής πολιτικής, αλλά αθροίσματα προσώπων δίχως άλλη συνεκτική ουσία παρά την επιθυμία της ατομικής συμμετοχής στη διοίκηση του Συλλόγου. Η απουσία της επεξεργασίας πολιτικής στους χώρους αυτούς υπογραμμίζεται από γεγονότα όπως η πρόσφατη (άτυπη μεν πολύ ουσιαστική όμως) στήριξη που φαίνεται ότι παρέχει ο πρόεδρος της ΝΔ στο Ρουπακιώτη. Η κίνηση ξενίζει ίσως όποιον/α δεν έχει μια άμεση επαφή με το δικηγορικό χώρο, είναι ωστόσο σε απόλυτη συμφωνία με το «πνεύμα Ρουπακιώτη», δηλαδή με την επαγγελία μιας προεδρικής πρακτικής που μπορεί «ενωτικά» και δίχως συγκρούσεις (ούτε εσωτερικές ούτε με την εξουσία) να αντιμετωπίζει τα «κοινά» προβλήματα του κλάδου.

Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών στον κλάδο έχουν καταστήσει την ανάγκη μιας συγκροτημένης αριστερής προγραμματικής αντιπολίτευσης επιτακτική. Η πλειοψηφία των νέων δικηγόρων σήμερα εργάζονται σε μεσαία ή μεγάλα δικηγορικά γραφεία κάτω από ένα ασαφές εργασιακό πλαίσιο που ενθαρρύνει την υπερεκμετάλλευση και δεν εξασφαλίζει ούτε ένα ελάχιστο επίπεδο αποδοχών. Ο θεσμικός ρόλος του δικηγόρου υποβαθμίζεται και αμφισβητείται από τις δυνάμεις της αγοράς που έχουν προκρίνει το χώρο των νομικών υπηρεσιών ως προνομιακό για τον προσπορισμό κερδών, ενώ η γενικότερη τάση περιστολής των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων υπονομεύει τον υπερασπιστικό ρόλο του δικηγόρου.

Η «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΑΘΗΝΑΣ», παράταξη με δωδεκαετή πλέον συνεχή (και όχι προεκλογική) παρουσία στο δικηγορικό συνδικαλισμό, συμμετέχει και σε αυτές του Δ.Σ.Α. με ψηφοδέλτιο υποψηφίων συμβούλων και δίχως υποψήφιο πρόεδρο. Το ψηφοδέλτιό της αποτελείται κυρίως από νέες και νέους δικηγόρους, που αναφέρονται στην ανένταχτη, ανανεωτική και ριζοσπαστική αριστερά. Αντιπολιτεύεται τις νεοφιλελεύθερες αλλά και τις συντεχνιακές στρατηγικές για το νομικό επάγγελμα και διατυπώνει θέσεις για ριζικές αλλαγές στο νομικό επάγγελμα από τη σκοπιά των στρωμάτων που σήμερα αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της κρίσης με οξύ τρόπο, δηλαδή από τη σκοπιά των μαχόμενων, των νέων και των συνεργατών δικηγόρων.